

Posudek vedoucího bakalářské práce
Jiří Kroulík: Případová studie: Facebook a děti 7. třídy ZŠ

Autor se ve své bakalářské práci zabývá využíváním internetové sociální sítě Facebook dětmi ze 7. třídy jedné pražské základní školy.

V teoretické části autor stručně objasňuje termíny internet, world wide web. V práci se opírá o termín „síťová generace“ (net generation) kanadského výzkumníka Dona Tapscotta, někdy také nazývaná generace Y, což autor v práci opomenul zmínit. Nepracuje s ním nekriticky a uvědomuje si, že mezi členy této generace, kteří byli zrozeni koncem 70 let a těmi, které chce zkoumat, tedy dětmi z konce 90. let, je rozdíl (s. 6). Rozebírá proměnu chování na internetu se vznikem webu 2.0 a vztah síťové generace k němu. Dále se věnuje on-line sociálním sítím. Neopomíná rozebrat rozdíl mezi sociologickým termínem sociální síť a on-line sociální sítí jako softwarovou aplikací. Následuje stručná rešerše prací, které se vztahují k tématu autorova výzkumu.

Na ni navazuje praktická část. Hlavní výzkumná otázka práce zní: „Jakým způsobem žáci 7. třídy ZŠ v menší městské části v Praze využívají online sociální síť Facebook a jak se na této síti chovají?“ (s. 17) Autor si k řešení této otázky zvolil kvalitativní výzkumný přístup a svou práci pojal jako případovou studii. V rámci této studie používal zhuštěný popis založený na skupinové diskusi, polostrukturovaných rozhovorech a zúčastněném pozorování. V metodologické části důkladně popsal všechny tři techniky sběru dat. Neomezil se pouze na jejich klady, ale popsal i problémy a rizika, které sebou neslo jejich použití (s. 17-19). Autor neopomíná řešit ani etickou stránku výzkumu (s. 21).

Mezi zajímavá zjištění z autorova výzkumu patří například, to že si děti uvědomují, kdyby neměly Facebook, tak by jim hrozilo sociální vyloučení z třídního kolektivu (s. 23). Facebook pro zkoumané děti představuje nástroj k sociálnímu sdílení postojů ke světu. Příznačné je, že neoddělují zábavu od závažných témat (s. 28). Autor si všímá i genderově odlišného přístupu k fotografiím. Facebook slouží dětem především jako forma zábavy a prostředek proti nuditě, zároveň Facebook jako nástroj komunikace pomáhá upevňovat sociální vazby mezi dětmi (rituální model komunikace s. 37).

Práce má velmi dobrou metodologickou úroveň. Je na ni znát, že autor věnoval výzkumu značné úsilí. Autor se snaží propojovat interpretaci dat s teorií. Pochvalu si zaslouží i využití mnoha časopiseckých zdrojů.

V práci jsou místy drobné překlepy, které mohou čtenáře mást. Například na straně 6 píše autor, že rozptyl mezi lidmi narozenými roku 1977 a 1997 je 30 let, místo 20 let. I přes tyto drobné nedostatky hodnotím práci jako **výbornou**.

V Praze 4. 2. 2012

Mgr. et Mgr. Jan Beseda